

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende Kommissionens tilsidesættelse af artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren gør gældende, at der ved vedtagelsen af den anfægtede retsakt er sket en tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift for udstedelse som følge af den manglende forudgående høring af sagsøgeren.
2. Andet anbringende vedrørende Kommissionens tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/99 ⁽¹⁾. Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet den fastslog, at der ikke foreligger økonomisk kontinuitet mellem sagsøgeren og køberen af sagsøgerens aktiver inden for rammerne af »privatiseringsplanen«.
3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF. Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede retsakt ikke er tilstrækkeligt begrundet hvad angår den manglende økonomiske kontinuitet, navnlig med hensyn til a) værdien af de solgte aktiver, b) den omstændighed, at arbejdskontrakterne ikke kan overføres, og c) det økonomiske rationale bag salget.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Sag anlagt den 6. juni 2014 — Larko mod Kommissionen

(Sag T-423/14)

(2014/C 292/59)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki A.E. (Athen, Grækenland) (ved advokaterne I. Drillerakis, E. Triantafyllou, G. Psaroudakis, E. Rantos og N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgeren gives medhold i alle sine påstande.
- Kommissionens afgørelse af 27. marts 2014 [SG-Grefte (2014) D/4621/28/03/2014] om Den Helleniske Republiks statsstøtte til sagsøgeren (SA.34572 (2013/C) (ex 2013/NN), annulleres.
- Det fastslås, at den statsstøtte, som direkte eller indirekte måtte være blevet »tilbagesøgt« fra sagsøgeren til gennemførelse af den anfægtede afgørelse, tilbagebetales, uanset beløbets størrelse.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Det første anbringende vedrører Kommissionens tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 296 TEUF, idet: a) støtteforanstaltningerne ikke kan betragtes som statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, og b) også såfremt nogle af foranstaltningerne blandt nr. 2, 3, 4 og 6 måtte blive betragtet som statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, er denne støtte forenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107, stk. 3, TEUF.

2. Det andet anbringende vedrører urigtig og ubegrundet anvendelse af anmeldelseskriterierne for statsstøtte og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet i forbindelse med kvalificeringen af foranstaltningerne nr. 2, 3, 4 og 6 som statsstøtte og støtteelementets størrelse.
3. Det tredje anbringende vedrører mangelfuld begrundelse og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, idet der ved vurderingen af foranstaltningerne nr. 3, 4 og 6 ikke blev taget hensyn til den af sagsøgeren lidte skade som følge af de usædvanlige begivenheder i 2009, som opfylder betingelserne for anvendelse af artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF.
4. Det fjerde anbringende vedrører mangelfuld begrundelse og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, idet konsekvenserne af den økonomiske krise i Grækenland og det deraf følgende ophør af den græske stats udbetalinger af ydelser til sagsøgeren ikke blev betragtet som en usædvanlig begivenhed i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF.
5. Det femte annullationsanbringende vedrører fejlene i punkt 4.5 i den anfægtede afgørelses konklusion med hensyn til de beløb, der skal tilbagesøges: tilsidesættelse af artikel 108, stk. 3, TEUF og af artikel 14 i forordning nr. 659/1999, utilstrækkelig begrundelse, tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, tilsidesættelse af ejendomsretten og den strafferetlige karakter af tilbagesøgningspålægget.

Sag anlagt den 17. juni 2014 — Warimex mod KHIM (STONE)

(Sag T-454/14)

(2014/C 292/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Warimex Waren- Import Export Handels-GmbH (Neuried, Tyskland) (ved advokaterne E. Keller og J. Voogd)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. marts 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1599/2013-1), annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »STONE« for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 3, 7, 8, 9, 11, 12, 16, 21, 24 og 25 — Varemærkeansøgningen nr. 11 464 005

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgning om registrering

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 75 og 76 i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 7 stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-